

bemærkninger, pkt. 4.6, kan der være behov for at fravige dette, således at visse sager afgøres af nævnsformanden, jfr. § 21, stk. 2, eller ved skriftlig votering efter nævnets særlige beslutning herom.

Til § 19

Nævnets møder er ikke offentlige. Det forudsættes i denne forbindelse, at nævnets votering og de enkelte medlemmer synspunkter ikke bekendtgøres, og at nævnet i øvrigt ikke fungerer som en domstol, hvor klager eller den indklagede medicinalperson eller repræsentanter for disse møder op for nævnet for at forsvare sagen.

I nævnsmøderne vil dog, efter formandens beslutning, kunne deltage de for sagernes varetagelse nødvendige personer, herunder særligt sagkyndige, hvilket typisk forudsættes at være fagfolk fra sundhedsstyrelsen eller fagfolk, udpeget ved sundhedsstyrelsens foranstaltning.

Til § 20

Det præciseres i § 20, at nævnets behandling skal ske på grundlag af en undersøgelse og vurdering af sagen fra sundhedsstyrelsen, herunder af, hvilken sanktion der efter styrelsens opfattelse eventuelt bør komme på tale. Hermed sikres dels en sundhedsfaglig bedømmelse af sagerne, dels en hensigtsmæssig ressourceudnyttelse, idet nævnsekretariatet bl.a. ikke forudsættes at anvende særlige ressourcer på sagernes faglige undersøgelse. Sundhedsstyrelsens udtalelse er ikke bindende for nævnet, men forudsættes at fremgå af nævnets endelige afgørelse til klager m.fl. Hvis nævnet ønsker at træffe en beslutning, der væsentligt afviger fra indstillingen, vil de faglige aspekter heraf kunne belyses ved en supplerende undersøgelse, typisk i form af en fornyet høring af sundhedsstyrelsen.

Endvidere præciseres det, at sundhedsstyrelsen ved sin oplysning af sagen som hidtil har adgang til at forelægge særlige spørgsmål for retslægerådet.

Sundhedsstyrelsen vil i øvrigt ved sin undersøgelse af sagerne være forpligtet til at følge almindelige forvaltningsretlige regler, således som disse bl.a. har fundet udtryk i forvaltningsloven, lov nr. 571 af 19. december 1985 (ikrafttræden 1. januar 1987).

I stk. 2 præciseres, at det indklagede sundhedspersonale har pligt til at forsyne sundhedsstyrelsen med de oplysninger og dokumenter, som findes af betydning for sagen. Det forudsættes dog, at den pågældende, af hensyn til tredjemand eller af hen-

syn til sig selv, vil kunne nægte at give oplysninger i overensstemmelse med retsplejelovens regler om vidnefritagelse.

Til § 21

Som for andre lignende nævn vil vedkommende minister, her indenrigsministeren, skulle fastsætte de nærmere regler for nævnets virksomhed, hvilket altovervejende forudsættes at ske i en forretningsorden for nævnet. Dette skal ske efter forhandling med nævnet. Forretningsordenen forudsættes i indkøringsperioden løbende tilpasset erfaringerne.

I forretningsordenen vil bl.a. nævnsmødernes afvikling (dagsorden, frister m.v.), regler om beslutningsdygtighed, regler om stemmeafgivelse, samarbejdet med sundhedsstyrelsen samt de øvrige til indenrigsministeren efter loven tillagte bemyndigelser, herunder fastlæggelse af sagsområdet og sagernes forberedelse skulle præciseres.

Om begrundelsen for den i stk. 2 givne mulighed for indenrigsministeren til at bemyndige nævnet til at henføre visse sager til formandens afgørelse henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.6.

Til § 22

Da sundhedsvæsenet og tilsynet hermed henhører under indenrigsministerens forretningsområde, vil ministeren, uanset nævnets særlige selvstændige status, også skulle have indseende med nævnets almindelige virksomhed. Dette vil bl.a. kunne ske gennem nævnets afgivelse af en årlig redegørelse, hvori nævnet i øvrigt får en naturlig adgang til at redegøre for mere generelle og principielle sager og spørgsmål.

Til § 23

Som noget nyt på dette klageområde er i § 23, stk. 1, indført en forældelsesregel for klagerens indbringelse. Fristen, der er sat til 2 år, er begrundet dels i efterforskningsmæssige forhold, idet sager, der ligger flere år tilbage, vanskeligt lader sig oplyse, dels i ressourcemæssige forhold. Efter bestemmelsens formulering, jfr. stk. 2, er både nævnet og sundhedsstyrelsen berettiget til selv at tage ældre sager op.

Det bemærkes, at forældelsesfristen først løber fra det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Det bemærkes endvidere, at forældelsesreglen alene retter sig imod sagerne forelæggelse for klage-